

Hindu Organ

VOL 5. } JAFFNA, WEDNESDAY } கிந்துசாதனம். } கலியுகமூல சகசுகா { NO 18
 ௫-ம் புத்தகம். } APRIL 18, 1894 } கஅகச, ஏபரி 18, 1894, } இலக்கஅ

PUBLISHED EVERY OTHER WEDNESDAY. பகூத்துக்கொருமுறை புதன் கிழமைகளிற் பிரசுரிக்கப்படும்.

NOTICE.

WARD AND DAVY
 Chemists, Druggists, Stationers,
 General Merchants & Agents.
 Navalur Premises
 Jaffna.
FRESH SUPPLY.

	Rs	Cts
Condensed Milk Tins (Fresh-milk Maid Brand)	-	40
Ladies Fans (Princess)	1	75
Brief Bags	4	50
Candle Lamps pair	2	75
Alofas comp Powder for Consumption and Night Sweets	2	50
Alofas cholera syrup (best cure)	2	50

விளம்பரம்
 * அமுக்கில்லாத கற்கைத் துணிகள் செர்த் *
 * துக்கந்தால் ருத்தல் கக்கு சகம் 2 வித *
 * ம எவ்வளவு வந்தாலும் வாங்கிக் கொள் *
 * ரு வோம். *
 * *****
 * வாட அன்டேவி *
 * காலவாசி, யாழ்ப்பாணம். *

TERMS STRICTLY CASH.

FOR SALE.

By public auction on the 30th Instant at Mannar Post office and at Tallaly Cable House—3 miles from Mannar—260 coils weighing about 129 cwts of old iron telegraph wire in lots to suit buyers. This wire will be found useful for converting into nails

Post office Philip de Silva
 Jaffna 11th April 1894. Postmaster.

பிரசித்த ஏலம்

த.அ.கச.மூல சித்திரைமீ ௧௦வ மன்றர் த பாலாபிசிலும் மன்றரில் இருந்து ௩, ரைலுக்கு அப்பால் இருக்கும் தல்லலை கேபிள் வீட்டிலு ம், ௧௨௬ அந்தர் நிறை உள்ள, ௨௬௦வனையம் வ னையமான பழைய (இரும்பு) தந்திக்கம்பி வீற்கப் படும். அது இரும்பு ஆணி அடிக்கவும் மற்றும் வேலைகளுக்கும் மிக உபயோகமாக இருக்கும்.

கஅகச.மூல சித்திரைமீ ௧௧வ Philip de Silva
 யாழ்ப்பாணம் தபால் ஆபிசை Postmaster.

BRILLIANTS! BRILLIANTS!

வைரக்கல்.

கடுக்கணுக்கேற்ற நேர்த்தியான வைரக்கற்கள் என்னிடம் விலைக்கிருக்கின்றன.

யாழ்ப்பாணம் }
 கஅகச.மூல } உவில்லியம்மேதர்
 சித்திரைமீ } இலங்கைப் புதைக்கப்பட்ட
 ககவ } கந்தோர்.

THE HINDU ORGAN.

JAFFNA, WEDNESDAY APRIL 18, 1894.

IS JAFFNA BENIGHTED?

This is a question that has been, of late, discussed in the columns of the Ceylon Independent and of the Ceylon Review. It was a correspondent of the Independent, 'Rusticula in Urbe' that set the ball rolling, by proving in his own way, that Jaffna is benighted. He gave a vivid picture of the present material, moral and political condition of Jaffna, which was neither to the credit of the present Administration of the Province, nor to the Jaffnese. There was much truth in what he wrote about the Jaffna Administration under the present regime, but his comments on the character of the Jaffnese were as unsympathetic as they were highly coloured. A writer in the January number of the Ceylon Review replied to 'Rusticula in Urbe' and showed that Jaffna was not benighted. Although we do not agree with all this writer had to say in defence of the Administration of this Province, yet we consider that he has fully vindicated the character of the Jaffnese from the unjust aspersions cast on it by 'Rusticula in Urbe.' In the Independent of the 28th Ultimo appeared a letter above the nom de plume of 'Fresh Blood' who is probably no other than 'Rusticula in Urbe' himself, in reply to the article in the Review, in which he discreetly left Jaffnese alone and confined himself to a powerful and effective indictment of the Administration. So powerful and convincing was the indictment that it received editorial sanction in an article in the Independent of the same date full of sympathy with, and good-will towards, the people of the North, and generally condemnatory of the state of affairs here.

A champion of the Administration of the Northern Province has now entered the list in the person of 'P. E. M.' whose reply to 'Fresh Blood' in the Independent of the 3rd Instant, was a miserable failure. The editorial foot-note to his letter cannot fail to do more harm to the cause he has espoused than all the writings of 'Rusticula in Urbe' or 'Fresh Blood' could have done. This is the result of unscrupulous advocacy of an admittedly bad cause. The true friends of the present Administration of Jaffna are those who keep a discreet silence whenever it is attacked, for, they cannot profitably defend it. Evidently 'P. E. M.' has no better title to be a champion of Jaffna's cause than 'Rusticula in Urbe.' His unscrupulous statements, if allowed to go unchallenged, would cause greater harm to Jaffna than the attack of 'Rusticula in Urbe' on the Jaffna character was likely to have done.

Our attitude towards the present Administration of Jaffna is well-known and hardly leaves any room for doubt. We have been never wanting in due appreciation of some great personal qualities in the Administrator. But on public grounds we have been compelled from time to time to protest against the stagnation that has set in in the affairs of this Peninsula, owing to his aversion to the introduction of any of the reforms that have taken place in the other parts of the Colony. In fact, 'Fresh Blood,' has made no charge against the Administration which had not at one time or other appeared in these columns. No amount of special pleading on the part of 'P. E. M.' could remove the impression from the minds of the impartial public throughout

the Island that Jaffna has a great many grievances to be redressed by the Government. Whether Jaffna is benighted or not, there is no doubt that it has retrograded, and this fact is so well and truly expressed by the Editor of the Independent in the following sentence in his foot-note to the letter of 'P. E. M.': 'That Jaffna has been retrograding for some years past was we thought a proposition which no Jaffnese would dare to question.'

LOCAL AND GENERAL.

The Health—There has been no rain during the last fortnight, although there were indications of it. Slight showers fell in some parts of Tenmarachy and Karachy. The heat continues oppressive and sometimes unbearable. The health of the place is generally satisfactory.

Food Supply—Very large quantity of paddy has been imported here from India and Burmah. Vessels are still coming with paddy. Our godowns are full of it. The work in the Customs at Jaffna, Kangasanturai, Point Pedro, and Kaits are in full swing. A bushel of coast paddy sells at Rs. 1- 30.

Tobacco—Curing of tobacco here has commenced. The crop is said to be a good one.

Hindu Festivals—The annual festivals of the Hindu Temples in different parts of the Peninsula have commenced and are carried on with the usual pomp and zeal. A very large concourse of people attended the Car Festival of the Maruthady Temple at Manipay on the New Year's day. There was some disturbance in that Temple the next day we understand, between two rival factions and some people were seriously injured.

The Colonial Surgeon—Dr Attygalle will leave Jaffna soon to take part in the annual examination of the Colombo Medical College. He expects to return in a fortnight and during his absence Dr Keegel will act for him.

The Jaffna Police Court—We learn that Mr. Woodhouse, whose appointment as acting Police Magistrate of Jaffna we recorded with pleasure in a previous issue, is not now as popular as he was when he acted in the same capacity for a few months last year. His sentences are said to be characterised by unmerited severity, and it is also reported that his findings generally do not disclose a searching scrutiny of the concocted evidence in the Police Court. Perhaps he finds it difficult to devote that attention and care required for the satisfactory performance of his judicial duties, as he has also to attend to his duties as Assistant Collector of Customs. We have always thought that the Jaffna Police Court must have a separate judicial officer of great experience.

—The arrack rent of Jaffna for 1894-95 for the District of Jaffna was put up for sale in the Kachcheri yesterday and was purchased by the present renter, Don Hendrick Appahamy for Rs. 2,000, which is an increase of Rs. 5000 over the rent of 1893-94. The Mannar rent was also purchased by the same person for Rs. 20,000, with an increase of Rs. 2000 over the amount paid by the present renter.

—Mr. Crown Proctor Tampoe and his family have returned to Jaffna after a stay of six weeks in Colombo.

—We have to welcome Mr and Mrs J. P. Todd who arrived here on the 6th instant after their wedding in Colombo. Some of Mr. Todd's friends gave him and his bride a hearty reception at his bangalow at the Sea-beach road. We wish Mr. and Mrs. Todd all happiness and prosperity.

ட்கும் தேவர்க்கும் முனிவர்க்கும் அளித்தற்பொருள் முத்தரணம் கித்திபெருமானுக்கு அருளிச்செய்தார். இவ்வாறும் வந்த வரலாறுமேனும்.

பத்துச் சிலங்களுக்கும் பதினெட்டு ருத்திரர்சூரமும் சிலபிராணர் கோடு உபதேசித்தாரென்பது, சங்கல்பாத் தசாந்தமபுரம்மத: சந்திரவா சிலங்கு கோடு தேவார் மகநிரபதி பரபோதப ரீதா ரூபத் தபாபய ததி சாண்ட தேவ உபாதி தேச சிலங்குமேன் ததச்சாரமார நுதரம்ச்சாந்த- தசாவபோதய த திராய் னைராமாச்சாரபே||

என்னுஞ் சித்தாந்தாராவளிச்சரிபாபாதமுதற் கிலோ கத்தினிலே அறியப்படும். சிலபேதம் பந்தையுங் கோட்டவர் ஒருவரிடத்த ஒருவராக ஒய்வொரு ஆமத்தக்கு முன்னுறு போய் அனுசரணசிலங்குட்டிலைவாசிய பிரணலர்முதன் முப்பதினமராவர். உருத்திரபேதம் பதினெட்டையுங் கோட்டவர் ஒருவரிடத்த ஒருவராக ஒய்வொரு ஆமத்தக்கு இவ்விரண்டு போய் அகதி ருத்திரமுதல் முப்பத்தமவராவர். ஆசவே, ஆசமம், திரபத்தெட்டி கோட்டவர் அறுபத்தமவர. இவர் பெயரெல்லாம் காலிகாமத்தத் தக்கராவதார ப்படலத்து முப்பதாஞ் சிலாசுமரால் நென்னுந் திரண்டாஞ் கிலோமியதியாயுள்ள சிலாசுமரால் அறியப்படும். ஸ்ரீமூலராயனும் இவ்வண்மைமேர்த்தி,

அஞ்சுமேனிபரி சுவயோர்பாசத்த னுஞ்சொருபத்தமும்மவராகம மஞ்சலி உப்பிபுறப்பதவரு மஞ்சாருத்திலிருப்பொருள்கேட்டதே, என்று அருளிணர்.

உக. ஆலாசிமான் மியத்த இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயத்திலே,

‘சிலங்கு காசி திவ்யாதி காலிகாதி பூகரா: ஸ்ரீமச்சாலாயபாசஸ்ப சம்பவாதி ஸ்ரீத்வவகத்தர:’

என்னுஞ் கலோசத்திலே, ‘சிலங்குணமம் காலிகா கிசன் ஆலாசிபாதநடைய உச்சிமுத்திலே தோன்று கின்றன’ என்று, தக்க ஆலாசிமான்மியத்து அடுத்த மந்திரத்தகலோசகண்ணுபெற்றிருக்க, சாயப, சத சவனமென் னுமாரக்குவெதற்குள் தற்புறவுகி முகம் சூரிசை சிந்தம் பிறத்தனவேசுந்தம் பெறப்படுகின்ற த. ஸாந்தபுராணத்தடங்கிய குதகங்கிதை யஞ்சு ஸையகண்டத்த விசுவதரர்மலிசாரஞ் செய்த ிருபதம் அத்தியாயம் காலிகாதி ஆமச்சினை னுர்த்த வகரோதமென்று சொல்லிய வித்திலே, சக்கராராயி யர் சிதிராய மாதவாசாரியரெனப்படும் வித்தியா ரணியர் அஞ்சுசங்கிதைக்குவியாகியோனாஞ் செய்யுமி டத்தச் சிலபிராணுடையுத்தியோசாரமுத்திலே கி ன்றும் காலிகாதி (காலியம், யோசாரம், சித்தியம், சா ரணம், அசிதம்) ஐத்தம், வாமதேவமுத்திலே கின்று ம் சித்தமுதலிய (சித்தம், சூக்ருமம், சசச்சிரம், அஞ் சமரன், சுப்பிரபேதம்) ஐத்தம், ககோராமுத்திலே கி ன்றும் விசயமுதலிய (விசயம், சிக்கவாசம், சுவாயம் புலா, ஆச்சினேயம், வீரம்) ஐத்தம், தற்புறவுமுத்த ிலே கின்று ரொளவமுதலிய (ரொளவம், மகுடம், விமலம், சச்சிரஞ்சாம், முகலிம்பம்) ஐத்தம், கானா முத்திலே கின்று புரோமச்சமுதலிய (புரோமச்சித் தம், வனிமம், சித்தர், சக்கரணம், சிவோத்தம், பாரமே காம், கிரணர், வாதனம்) எட்டொக இருபத்தெட்டம் தோன்றும் எனச் சைவாகமத்திலே கின்று பிரமா னங்கட்டி உசரித்தார். இத்துல் சைவாகமத்தி லே சொல்லப்பட்ட இந்த ஆசமேற்பத்தி ஆலாசிமா ன்மியத்தக்கண்ட சைவாகமேற்பத்தியோடு முரணு ப்பாடுவெனின் முரணாக, சித்தாத்த சாராவளி விபாக் சிபானசுத்தாவாசிய அந்த சியாசாரிவாணவர் சத் தியோசாரம், வாமதேவம், அகோரம், தற்புருடம், சசானம் என்று சகாசியாகயருடைய ஐத்து முக சகளுக்கும் தனித்தனியே சாசனமுதலிய ஐத்து முக ககளாக இருபத்தைத் தகிராசாரம் பெய்தகண்ணு ன் டென்று காலிகாதி மூலாகமங்களால் மொழிப்படுத னால், அச்சாமிகாதி இருபத்தெட்டம் உச்சிமுதகமம் ாசனசம்பந்தாசிய சத்தியோசாரத்தி ஐத்து முகங்க னிலே கின்று தோன்றினவென்று மேலே போத்த சாரணமும் பிரமாணத்தக்குப் பொருள் கோடல்வே னென்பமன்று உரைத்தருளிணமையிலுமென்க.

சி. செ. வரும்.

சமாதாரம்.

கால திலே—மழையில்தே. வெயிலில்தே. தெ ன்றற்காற்ற வீசுகின்றது. மழைக்குறியிருக்கின்றது. வருஷ பலனி ருரீபாலும் எங்கே பார்த்தாலும் சன் டை உள்நீரிட்டு ப்பெருங்காய்க்க ளடைகின்றார்கள். அகவிடை சந்தக்குறையே.

குருபூசை—ஸ்தலங்கள் சக்கவாமிசோயிற் காற் தற்குமையத்திலே வழக்கமாய் உட்தவரும் குருபூசை சனிப்பக்குளி. காச்சத்தில்களை தோதாயனர், முனையவொர் காயனர், காரண்காலம்மையார், தன்மியடிசனைய னர், தேசாயனர் எனினும் ஐவர்குருபூசைகளும் மு னையே சலட்டித்தெரு ஸ்ரீ. த. கனகசபை, சி. சின் னைபா, வண்-நிழக்கு செ. அம்மாள்மை, குருபூசைத் திருக்கட்டத்தார், சலட்டித்தெரு வை, சபாபதி என் பவர்களால் உட்த்தப்பட்டன.

கன்னகோ தை—சைவபிரபலனைசமை பெய்வே கடைபெற்று செய்தியையறிந்த மதம் கண்பிலொரு வராகிய ஸ்ரீ. மு. பொன்னம்பலபினை சிக்கப்பூர் மு ணிசுப்பாலிட்டியிலிருந்து ஒருரூபா அனுப்பினர்.

காண்டாரி ருக்க கோம்பு—ஸவத்தியர்க ளுக்கு மிக்க ஆலாசிமகான இக்கொம்பை மாணிப்பா ய ஸ்ரீ. ம. சுவசம்பி வைத்தியர் வரவழைத்துச் சொ ற்பவிலக்கு விக்கின்றார்.

இரண்டாம் வகைய டத்தப்பிரதேய, அனந்த ஆலயங்கடொ ள் உதரவம். முத்தலியசெய்வித்த யா ரிசனம் செய்து மகிழ்த்தனர். இவ்வரு ளவர்கள் பரி கோயமுதலியவைகளைச் சுவரம்மெருகும் அருள்பெயராக.

கோயமுதலியகமரான்—மாணிப்பாய் மருதடி லியாசராலபத்த எசுமான்ரணிலொருவர். தீர்த்தோ ற்சுவத்திலன்று சிலகித்தித்தவர்களைக் கோயில் மண்டப த்தன் அழைத்துச் சென்ற சந்தனம் தர்மபூலமாதிய வைகள் கொடுத்த உபசரித்தார்.

தாஸவரவு—என்மடிச் சுதேசமும் குவாலாலம் பூரி 7ல சிலைய ஒருசியாராகவிருப்பவரும் சூரிய ஸ்ரீ. ச லெட்கமணபிள்ளை இக்குவந்த. தமது சுத்தத்தவராகிய பிச்சகோசியார் ஸ்ரீ தி சங்கப்பிள்ளையுடைய சிருகத் திலிருந்து உரிமயராய் ஸ்ரீ. சந்தப்பிள்ளை மகள் சிலக் கெ ரா ஸ்ரீ. த. வுக்குச் சென்ற பக்குளிமீர் கசவ மன் சலியதாரைஞ் செய்தபொழுது செய்ததான்ருகனோ டி சைவபிரபலனைசமைக்கும் இரண்டுபுராதானமாக அளித்த அனுப்பினர்.

இன்னும் சங்கானே பேற்குலாசாராகிய ஸ்ரீ. கு. சரவ னமுத்துப்பிள்ளை தமது பிழையினுடைய அபரக்கிரமிய கல்யாணையுள்விதிப்படிபுகு சிறப்பாகவுஞ் செய்தனர். அதில் சைவபிரபலனைசமைக்கும் இரண்டுபுராதான மாக அளித்தனுப்பினர். இதுமுதல் கல்யாணர் தாக்கன் செய்தும் எத்தனைத்திலும் சைவபிரபலனைசமைக்கா சுவமொருதானமளித்த அனுப்பிப் பரிபாலிக்கவேண்டு மென்று தீர்மானித்திருக்கின்றார்கள்.

சைவ வித்தியாசாரணக்—கிதிஸ்தபாடுரி மாருடைய உபத்திரவம் சகிக்கலாற்றுக சைவபிரப லனைசமையாருடைய எவ்வலினுலே ஆசாரங்கும் வித் தியாசாரணம் ஸ்தாபித்த அவர்கள் செய்தவந்த சாய விடுக்கண்களைக்கி வருகின்றார்கள். அதுபோல கயினார் திலிலேபுரூட்டிஸ்டாண்ட்ட் வித்தியாசாரணுன்றுசெ ய்த உபத்திரவம் சகித்தவற்றது வண்ணப்பண்ணை வியாபாரிகளிலொருவராகிய ஸ்ரீ. சிவகண்டிப்பிள்ளை னுர்சைவவித்தியாசாரண ஸ்தாபித்த இப்பொழுது பெ ரியுட்டெனென்ற சட்டமுடித்த இத்தமாதத்தில் பின் னைசனை அகற்பிவேசஞ்செய்விக்கத் தீர்மானித்திருக்கி னார். அதற்கு இப்பொழுது தமிழ்சுப் புகிநதங்களில்லல் ல ஒருஉபதாயியரையும் புதிதாகாகியமித்தனர். இது எ ன்ற த் தளராத கடைபெறத்தக்க முறம்பொருள் கட்ட வும் எண்ணியிருக்கிறதாக விக்கின்றோம்.

பரிசு கொடுத்தல்—சென்றதற்கு முக்கிய ச ணிகிழமை காணாசிய ‘திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியா னார் வித்தியாசாரணியும் மற்றையார் சுப்பிரமணியவி த்தியாசாரணியும் வருடந்த பரிசுகளையும் பரிசுகொடு த்தலும் உடத்தப்பட்டன. முதலாம் இத்தனாண்டில் உபாத்தியாயர் ஸ்ரீ பத்தமாத ஜயங்கார் முதலான வர்கள் போயிருந்து உட்கினர். மற்றையர் அப்புக் காத்த ஸ்ரீ. சனைசபைப்பிள்ளை முதலானவர்கள் போ யிருந்தார்கள். இரண்டு பன்னிக்கூடங்களுடைய அ பிவிருத்தி ஐயங்காராலும் ஸ்ரீ. கனகசபைப்பிள்ளையா லும் மிகவுய பாரட்டப்பட்டது. பின்னைய வர்க ள் பிறவிஷயங்களைவிட அந்த லுரினுள்ளவர்களை தே த்தலகளுக்குக் அதிகமாகப் போகாமல் தீதியாய் வா ழும்படியும் பேசுத்தாராக.

—சாரணிய சுப்பிரமணியவித்தியாசாரண விக்கியாப னத்தில் ஒருபரிசு எமக்கும் கிடைத்தது. அதில் அக் சப்பன்னிக்கூடவாராலும், அதற்குப் பொருளுபாசித் த வெளியூரார் பெயரும், தோர்ச்சிபடைத்த பிள்ளை ளுக்கு உபயோககொடுத்தவர் பெயர் முதலானவைக் கரும் அடங்கியிருக்கின்றன.

திருக்கே திச்சாரம்—இவ்வீர திருப்பணியிலே செய்வதற்காக இதுவாரும் சிலப்பாக்காரனை செய்து வருகின்றார்கள். இன்னும் சிலகாலத்தின் வேலை ஆரம் பிக்க வேண்டுமென்றும் அவாலினால் ஸ்ரீ. பழனிப்பப் பெட்டிமார் முசலிய சைக்கிடிமாரும் ஸ்ரீ. க. ச. பெ ரா ன் னம் பல பிலி னை, சி. த. மு. பகப்பித் தெ சட்டி ய சர் முதலியவர்களும் சிறப்பினும் இரண்டுசின த்தில் போசத்த தீர்மானித்திருக்கின்றார்கள். இவர்கள் போ ய வந்தவுடன் திருப்பணியிலே ஆரம்பமாகும். இத் த் குப் பணம் சோடுக்க உடனப்பட் பிப்புக்களே, சாலதாயிசரின்றி உங்கள் பணத்தைக் கொடுத்தவிடு க்கள், தித்திருப்பணியை மிக்க விரைவில் முடித்துக் குப்பாபித்தே செய்து செய்வெனமென்று நம் கசரத் தார் வேண்டுக முயற்சிகள் செய்கின்றார்கள். ஆ வாரே கொழாப்பு, சண்டி, காலி, தேவகோட்டை ஆ திபா. டிட்க்கரினுள்ள சாரத்தாராரும் முயற்சிப்பார்க ளென்பதற் சந்தேசமிக்கிலே.

ஒற்றைமார்ட்டெவன்மடிச் சுவாரி:—இது வ ரவர அதிகப்பட்டுக்கொண்டேவருகிறது இச்சுவாரியினு ல்சுவாரிசெய்பவர்களுக்கு அபாயங்களேரிவெதன் தி ச்சுசமெகிண்டையது அதுவே தவ்வண்டிசனைத் துக் குமரமென்று சொல்லவர் இவ்வீரங்கனமார், இவ்ருள்ளா ட்டிக்கோட்டையார் மிக்க சாதகசனையாயினும், மே லெகுறித்ததுக்குமொத்தவண்டிபோலல்லாதிருப்பி னும் சந்திரபெரி வண்டிகளில் ஒற்றைமாரட்டைக் கட்டித் திருசுவாரி செய்தவரால் அவமானத்தக்கிட ளுகின்றார்கள். இவர்கள் விவேகசனையானவிதமுதல் தங்கள் வண்டிகளில் இரண்டுமோடு அல்லதுகுதிரை பூ ட்டிச்சுவாரிசெய்வார்களாக. கடி.

புணைய வெடுத்தல்—ஹைகம்மோறனைக் கடுத் த தெஸ் தொ கையென்னுமுரியே ஒருவன் தனது தோட்டத்தில் ஒருசெப்புப்பெட்டியில் 6000 ரூபாபெ றுமதியான பொன் வெள்ளி முத்த முதலியவைகளா ற் செய்துகளைகளை அடக்கஞ் செய்து புனைத்திருந்த னைக்கண்டெடுத்த விற்றயொழுது அரசினர் தடுத்து விசாரணைசெய்கின்றார்கள்.

ஸ்ரீ. பெ ர. இரா ம. கா த த்:—சொலித் திற் றுணைநலாகிய இவர் சாசியாத்திரைசெய்து கொ ழும்புகருவந்தவுடன் அற்றேணிணைநலம் கயர்ந்த உத்தியோகத்தி லயர்ந்தனர்.

வாணிகர் னகர னகரம்—தந்திரம் வெள்ளிலிலே குறைந்தபடியும் இலங்கையிலிப்பொழுது இருக்கிற காரணககையே வரும்வெறுதானே இருக்கலாம். இ லங்கையென்று புகிதாக வானகஞ் செய்துசொ ள்ள று என்பதை ஆராய்ந்ததிக்குறாறு தோசித்தி கயி ளினர்சனை சிபமித்தனர். கயிலினர்கள் கங்கு ஆராய் து சிந்தியாயுக்கும் இலங்கைக்கும் பலவிதமான வியா பாரய் புழக்கமாளிநுப்பதினால் இப்பொழுதிருக்கிற கா ளங்கககோ தருத்தனவென மீட்டையளித்தாரர்களாம்.

உறுவா தெல்லை தபாலாபிசு—இத்தபா லாபிக் தலைவர் ஓரணுக்கு அனுப்பவேண்டியதபா லே வேண்டுநதற்கு அனுப்பியும், ஒருநகரக வேலைபா ர்க்காமலும், வெகு சியாயினங்கள் செய்தவருநிதி னால் சலங்கன் அகிசகங்கட்ட படுகின்றார்கள். இதை சகுறித்த அஞ்சுநகர்சன் ஒரு சிறு விண்ணப்பப் பத் திரம் வரைந்து போன்றி மாஸ்டர் ஜெனரலுக்கு அனுப் பியிட்டால் யாவும் ஒருநகரய கடைபெறும். இத் த் தாக ஏன் கலைப்படுவார்?

வாணிகர் கா—பெருந்தொகையான வாணிகர் ஐயக்கா பிவிக்கும் இவமுதலிய திடல்களிலிருந் து சிக்கிலாந்த அமரிக்கா முதலான இடங்களுக்கு ம னிலா லெம்பு (Manilla Hemp) என்னும் பெயரொடு த்த அனுப்பி விடப்படுகின்றதென்றும், இத்தியாக ன் தங்கள் தேசத்தில் வின்போகும் இத்தானாக ஏன் உபயோகப்படுத்துகின்றார்களெனயென்றும், திற்பியுள் னன்னும் பத்திரிகை கொண்டுசின்றது. இத்த இலகு வான வியாபாரத்தை யெனுட கம்மூர்ப்பிள்ளைகள் தொ டங்கினாலாகாதா.

பெருகெருப்பு—சங்காய் என்னுமூரில் கெருப் புப் பிழத்தகில் ஆரம் வீடுகள் எரிந்த காசமடைத் த னவாம் பட்டணத்திலும் அரைவாசியைத் தியனூர் தின்றுவிட்டாராம். என்று இவ வந்த த்தி அறியிக் கிறத.

வேவுகாரர்—சூசியருடைய கோட்டை தருக் கங்களிர் மாதிகளை உழவறித்த வரும்படிசென்ற அவுஸ்திராலிய போர்வீரரும் ஆப்சருமண இ பெ ரு சூசியாரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டாரகளாம்.

அபராதம்—அமெரிக்காபிரபு ஒருவர்தாக்கு வன் டனிவிருக்கும் பெரிய இரும்புமெல்லச்சாலையில் ஐக்கி ய மகாணத்தாரின் போரகம்பலுக்கு யுத்தக்கூடம் க் செய்து கொடுத்ததற்காக உலக பவுண் தெண்டிப் பெற்றாராம்.

உற்சவ வரி—இத்திய சுவர்ணமெண்டார் உற் ச வகளுக்கு ரெயில் வழிப் போகிறவர்களுக்கு கரிவை க்க எததனிக்கின்றார்களாம். பெருவரி காசக்குப் போ சிவர்களிடத்திலிருந்து சொற்ப வரி வரங்க உத்தே சிக்கின்றார்களாம்.

தத்தி விரைவு—இங்கிலாந்திலிருந்து அடிக்கப்ப டும் தத்தி இப்பொழுது இத்தியாவுக்கு இடையில்த் தி ல வருகின்றது.

—கரெயில் என்னுமிடத்தில் ஒரு (Gib) மரத்தினி ன்றும் தீர்த்தளி சொரித்தகொண்டேயிருக்கின்றதாம் இராக்காலத்தில் பெருமழை பெய்வதுபோன்றிருக்கி ன்றதாகம்.

—இத்தமத ஆயவிலியமாதச் சென்சைபட்டள அரசினர் சில சட்டஞ் செய்ய என்னுகின்றார்கள்.

—எத்தனை இத்தக்களை வருஷத்தோறும் ஐரோப்பி யர் கொலை செய்கின்றார்கள் என்னும் கணக்குக் காட்டி ம்படி செயின் (Caine) துரை பார்விமெண்டில் கேட் டிருக்கின்றார்.

—மீஸ்தஸ் அன்னி பிசுன்ற, பம்பாயில் முடிவாகக் செய்த மூன்றாம் பிரசங்கத்தில், இத்தக்கள் ஐரோப்பி யருடைய அபிப்பிராயங்களை அறாசிப்பதும் அவர்க ளைப்போலக் கலைச்சையாய் வாழ விரும்புவதும் பழு தமென்று பேசினர்.

—சிக்காக்கோவிற்கு கடிய சமயவாத சபையில் அக் கிராசுகுதியியாயிருந்த பரோஸ் (Barrows) என்பவர் ஒரு கிறிஸ்தவ சமய பத்திரியார்.

—சந்தத்தாவில் சந்திரபால் என்னும் சுதேச கிறிஸ் தவனும் ஹன்று என்னும் கிறிஸ்தவனும் பக்கத்தலீட் டிலிருந்து ஒரு கண வயகப்பெண்ணை வியபிகாரார்த்த ம் திருமண குற்றஞ்சாட்டப்பட்டுப் பொலிசினரால் பி டிபட்டிருக்கின்றார்கள்.

வித்தியா தானச் செலவு—இத்தியாவில் 1891-92 இனும் 1892-93 இல், கஉ லட்சரூபா அதிகமாகக் கல்விலியத்திற் செலவு செய்திருக்கின்றார்கள்.

—தீரிழுவ ரோசத்தைப்பற்றிக் கத்தாலினும் னவ னத்திய உபாத்தியாயர் சர்க் சென் என்பவர் ஒரு பத்திரி கையெழுதியிருக்கின்றார். அதில் பரப்பருவத்திற் செய்யும் விவாகமே பெரும்பாலும் இத்த ரோசத்தக் குக் காரணமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதாகம்.

—இத்திய அரசினர் இத்தக்களும் மகமதியமுறைய ள்ள சனங்களுடத்திலேயே அறவிடும் வரிப்பணத்தி னின்றும் கிறிஸ்தவருமாருக்கு (Ecclesiastical Department) கொடுக்கிறது அத்தியென்றும் அதை சிறுத் தவேண்டுமென்றும் மெஸ் செயின் தரை பார்விமெண் டில் பேசப்போகின்றார். இத்தர்கக உரு லகத ரூபா கொடுபடுகின்றது.

—மகமதவை அடக்கஞ்செய்த டிடத்தக்குமேலே 20 லட்சம் பவுன் விலைபெற்ற இரத்தினங்கள் பதித்தி ருக்கின்றார்கள்.

கடி. தர்க்கு விடை சிதம்பரம் ‘பிரம்ம வி த்தியா பத்திராதிபரிசு அவிலேகாரோபணம்’ பிக லரிவாதலாலும், அது இத்திய பத்திரிகைகளில் வெ ளிவரி பிக்க உபயோகித்தத்தக்க விஷயமாதலாலு ம்க்கும்.

—The coconut plantations in Jaffna do not seem to have a bumper crop this year as they had last year. The drought in August and September last has affected the trees very much. The yield may be better during the latter part of the year.

—The Arialai Estate, the property of Mrs. Geddes, is for sale as we see from an advertisement in one of our contemporaries. The Estate is about three or four miles from the Jaffna Town and ought to fetch a good price.

—It is reported that Mr. Advocate Wendt will act as Solicitor General of the Colony when Mr. Ramanathan becomes acting Attorney-General.

—We learn from our Colombo contemporaries that Mr. G. S. Williams has submitted his papers for retirement and that Mr. Reid will be confirmed as Principal Collector of Customs.

MANNAR.

An interesting case of theft of a plank of satin wood came on for trial on the 7th instant before Mr. Coustantine, the acting Assistant Government Agent and Police Magistrate of Mannar. The complainant was the present Adigar of Musalai and the accused was his brother-in-law and the brother of the late Seemampillai Mudaliyar, the predecessor in office of the complainant. The widow of the late Adigar figured as a witness for the defence and supported the story of the accused that the plank had been given to him by her late husband. The plank in question was found in the possession of the Secretary of the District Court to whom it was given by the accused. It transpired also in evidence that a number of similar planks found their way to Jaffna during the life time of the late Seemampillai Adigar intended for some high official here. The charge was that the accused stole the plank with other planks from a Rest-house where they were kept for making windows, whilst he was employed there as an Overseer. The Magistrate convicted the accused and sentenced him to pay a fine of Rs100. The accused has preferred an appeal to the Supreme Court, and the result is awaited with great interest and anxiety by many people in Mannar. The death of the late Seemampillai Mudaliyar has revealed many things which were hidden in darkness before and which cannot bear the light of the day.

—Cor.

THE THERUGNANSAMBANDAMOORTHI-NAYANAR VIDIYASALA I, KARAITIVU.

The annual examination of the above Anglo-Vernacular School was conducted by Srmat Padmanabha Aiyangar, the first Assistant Head Master of the Hindu High School with two of his assistants and Srmat Erambā Ayar, the Perasarakkar [preacher] of the 'Saiva Paripalana Sabai,' on the 7th Inst. After the examination a public meeting was held at 6 P. M. presided over by the Aiyangar. The school was tastefully decorated and there was a large assembly. After an interesting programme consisting of singing, recitations in Tamil and English, &c. was gone through by the boys, Mr. Saimponater the Head Master read a report of the progress of the school. The president then called upon some of those present to offer some remarks. Most of the speakers spoke in high terms of the good work done by the school. The able and energetic Head master who was reported to have worked almost daily from 8 A M to 9 P M. went in for a great share of the praise.

The president then said that the result of the examination was satisfactory and highly creditable to the Head Master who had produced it single handed. He warned them of the danger of overworking one man and appealed to them to appoint as soon as possible an assistant to the Head Master. He spoke at length on several improvements he desired to be effected in the school and concluded his speech amidst great applause. The meeting then closed with prayer and singing of *Mangalam*.

—Cor.

EXTRACTS

PROFESSOR MAX MULLER ON THE VEDANTA-PHILOSOPHY.

The first of three lectures by Professor Max Muller on "The Vedanta-Philosophy" was delivered at the Royal Institution yesterday afternoon.

The Professor began by presenting some credentials of the philosophy on which he proposed to lecture. Schopenhauer wrote of it: "In the whole world there is no study so beneficial and so elevating as that of the Upanishads. It has been the light of my life." All his

"it is impossible to read the Vedanta without feeling that Pythagoras and Plato derived their theories from the same fountain with the Victor Cousin, well known as an historicist when speaking of the philosophy of the Middle Ages in particular, said, "We feel constrained to kneel before that philosophy, and to see in it the highest of the human race the native land of the highest philosophy." Frederic Schlegel, the real discoverer of the Indo-European family of languages, wrote, "It cannot be denied that the early Indians possessed a knowledge of the true God, all their writings are replete with sentiments and expression, noble, clear, and severely grand, as deeply convinced and reverentially expressed as in any human language in which men have spoken of their God." And again, "Even the loftiest philosophy of the Europeans, the realism of reason, as it is set forth by Greek philosophers, appears, in comparison with the abundant light and vigour of Oriental idealism, like a feeble Prometheus spark in the full flood of heavenly glory of the noonday sun, faltering and feeble, and ever ready to be extinguished." The age of the Upanishads is considerable. They form the end (anta) of the Veda, hence called Vedanta, and as they are presupposed by Buddhism they cannot be more recent than the sixth or seventh century B. C. The doctrines of the Upanishads were reduced to a system in the Sutras of Badarayana, and these Sutras were fully explained by Sankara, who lived in the eighth century A. D. The Vedanta is both a philosophy and religion, and is chiefly concerned with the soul and its relation to God, or rather to Brahman, "the One without a second," the Monon, the only source of all that exists. Therefore the soul or self of man also can only be in its substance the Supreme Self or Brahman. While the living self is called ATMAN, the Highest Self or Brahman to which it belongs is called PARAMATMAN. This fundamental idea of the Upanishads has its antecedents in the earlier literature of India, in the hymns of the Vedas, and in the prose Brahmanas, and it is possible to watch the fermentation of religious and mythological thoughts in the Vedic literature more continuously and more clearly than it can be watched anywhere else. The many gods of the hymns are at first reduced to three deities, and at last to One Deity. This Deity, freed from all that is finite, becomes Brahman, the objective Infinite, and this is taught by the Vedanta to be the same as the subjective Infinite within us. The soul is Brahman and nothing else. This, as least, is the explanation which Sankara gives of the Vedantasutras, while other philosophers, such as Ramanuja, Madhva, and Vallabha, try to adapt their philosophy more closely to the phraseology of prevalent religious systems. All however, insist on the strictest moral discipline as a *conditio sine qua non* for the study of the Vedanta. As the sea cannot reflect the light of the sun till the storms have ceased, the human mind cannot receive the image of the Divine unless the passions have been subdued and the cares and ambitions of the human heart lulled to rest.

HINDUISM IN AMERICA.

[TO THE EDITOR OF THE 'PIONEER'.]

SIR,—The World's Parliament of Religions held in the city of Chicago last September, may well be considered, for many reasons, as marking an event in the history of religions. One of its chief advantages has been in the great lesson which it has taught the Christian world and especially the people of the United States, namely, that there are other religions more venerable than Christianity, which surpass it in philosophical depth, in spiritual intensity, in independent vigour of thought, and in breadth and sincerity of human sympathy, while not yielding to it a single hairbreadth in ethical beauty and efficiency. Eight great non-Christian religion-groups were represented in its deliberations as Hinduism, Jainism, Buddhism, Judaism, Confucianism, Shintoism, Mahomedanism, and Mazdeism.

Mazdeism had no personal delegate, being represented only by a couple of papers, sent by prominent Parsis of the Bombay Presidency. Shintoism, Confucianism and Mahomedanism had but one representative apiece, and took relatively small part in the proceedings. Judaism sent a large corps of delegates, who read many papers, furnished the presiding officers of several sessions, and in general took a conspicuous part, but its influence was unquestionably less than that of the three great religions, indigenous to India—Hinduism, Buddhism, and Jainism.

The Jaina community was very ably represented by Mr. Virchand N. Gandhi, of Bombay, who made an exceedingly favourable impression, and continues to do so in the lecture courses which he is still delivering in various parts of the country. The numerous Buddhist delegates from Ceylon and Japan also took a very prominent part, presenting a number of papers, and holding classes in Buddhist doctrine to which hundreds of persons were attracted daily. But no religious body made so profound an impression upon the Parliament, and the American people at large as did Hinduism. Among the Hindus of various schools who took part personally, in the Parliament were Prof. Chakravarti of Allahabad and Messrs. Narasimachari, of Madras, and Lakshmi Narain, of Lahore. Manilal No. Doivedi, though not present in person furnished several papers which were read and discussed, as was also a treatise on the *Tengalai Sri Vaishnava* theology sent by S. Parthasarthy Aiyangar, of Madras. The Brahma Somaj was represented by Messrs. Mazumdar and Nagarkar, who were particularly welcomed by the American Unitarians with whom they are in close doctrinal accord.

But by far the most important and typical representative of Hinduism was Swami Vivekananda, who in fact, was beyond question, the most popular and influential man in the Parliament. He frequently spoke, both on the floor of the Parliament itself and in the meeting of the Scientific Section, over which I had the honour to preside, and on all occasions he was received with greater enthusiasm than any other speaker Christian or "Pagan." The people thronged him wherever he went and hung with eagerness on his every word. In the Parliament he has been lecturing before

large audiences in the principal cities of the United States, and has received an ovation wherever he went. He has often been invited to preach in Christian churches and has by all who have heard him on any occasion, and still more by those who have made his personal acquaintance, been always spoken of in terms of the highest admiration. The most rigid orthodox Christian say of him: "He is indeed a prince among men," even when they find it necessary, for the sake of their time-honoured prejudices, to add, "but he must be altogether an exception; of course there are no other Hindus like him."

As intense is the astonished admiration which the personal presence and bearing and language of Paramahansa Vivekananda have wrung from a public accustomed to think of Hindus—thanks to the fables and half-truths of the missionaries—as ignorant and degraded "heathen"; there is no doubt that the continued interest is largely due to a genuine hunger for the spiritual truths which India through him, has proffered to the American people.

America is starving for spiritual nourishment in spite of its absorption in material things in spite of the ignorance and provincialism of its upper classes and the savagery of its lower, there are many souls scattered everywhere throughout its great population who are thirsting for higher things. Europe has always been indebted to India for its spiritual inspirations. There is little, very little of high thought and aspiration in Christendom which cannot be traced to one or another of the successive influxes of Hindu ideas; either to the Hinduised Uellenism of Pythagoras and Plato, to the Hinduised Mazdeism of the Gnostics, to the Hinduised Judaism of the Kabbalists, or to the Hinduised Mahomedanism of the Moorish philosophers, to nothing of the Hinduised Occultism of the Theosophists, the Hinduised Socialism of the new England Transcendentalists and the many other new streams of Orientalising influence which are fertilising the soil of contemporary Christendom.

The most illuminated men and women therefore in Europe and America have a natural drawing towards Hinduism, the chief historic source of their light and life as soon as they are brought into close contact with it under circumstances at all favorable to its just appreciation. In the United States particularly there are several wide-spread and influential movements which are distinctly Hindu in their character and tendencies. Not only is all the scientific and liberal thought monistic in its trend, but the so-called "Christian Science" movement (most egregiously misnamed), is admittedly based upon the Vedanta philosophy. America is well-sprinkled with ADVAITINS, of all three schools, even though they would not always, in the absence of any direct knowledge of Hindu thought, know how to define their position. Even Christian mythology is not so very different from the Hindu, and the latter is gradually becoming familiar to the American people, through the medium of translations, books and articles by scientists and dilettanti, and the writings and personal labours of the Theosophists, and some other liberal sects.

All the Hinduising forces hitherto at work have received a notable impulse from the labours of Swami Vivekananda. Never before has so authoritative a representative of genuine Hinduism—as opposed to the emasculated and Anglicised version of it so common in these days—been accessible to American inquirers; and it is certain beyond peradventure, that the American people at large will, when he is gone, look forward with eagerness to his return, or the advent of some of his CONFREES of the Institute of Sankaracharya.

A few, and only a few representatives of the extreme orthodox wing of the Protestant Christian community have been provoked into hostile criticism by jealousy of his successes. But this has come exclusively from religionists of an abnormal and adolescent type, and, as a rule jealousy and a sectarian animosity even from this quarter have been silenced by the uniform kindness and goodwill, as well as the learning and dignity and personal charm, of the orange-robed monk from the land of the Bharatas.

America thanks India for sending him, and begs her to send many more like him; if such there are, to teach by their example those of her own children who have not yet learned the lessons of universal fraternity and openness of mind and heart, and by their precepts those who have not yet come to see Divinity in all things and a Oneness transcending all

MERWIN-MARIE SNELL.

Chicago, Ill. U. S. A, January 30th

Dr. John Henry Barrows, the President of the Parliament of Religions, has just published the official report of the Parliament and from the pretty exhaustive RESUME of the report, which Mr. W. T. Stead gives in the current number of the REVIEW OF REVIEWS, it appears that a prominent place has been accorded to Swami Vivekananda in the report. "This speaker," says Dr. Barrows, "is a highest Hindu and representative of orthodox Hinduism. He was one of the principal personalities in the Parliament as well as one of the most popular of guests in the Chicago Drawing-rooms." His address was noble and sublime."

Mr. A. Wann, an American gentleman of standing, writing under date the 27th December to a friend in Calcutta, says—"Mr. Swami Vivekananda has been delivering splendid lectures all over the country. He is very popular here." As might be expected, some American RADRES, driven to desperation, as they were, by the sudden lift Hinduism was given to by its expositions by the Swami, made an effort to discredit him in the eyes of the American public, an effort in which they were aided, we are sorry to be told, by a member of the Hindu race. But his opponents failed to find a single flaw either in his life or his teachings, and the Swami has steadily risen in the estimation of the people in the United States, and in Canada, till his popularity has grown to such a high pitch that we are told, he is now in a manner idolized.